שנאמר וישכם אברהם בבקר –

As it is written; and אברהם arose early in the morning

OVERVIEW

The גמרא said that we cannot answer that the reason we are בודק חמץ the previous night is because זריזין מקדימין למצות, for the source of this rule (of זריזין מקדימין) is from the ספוק אברהם בבקר מחל and there we see that the זריזות is only from the morning but not from the preceding night. תוספות discusses how we derive this rule of ואין מקדימין טפי מצפרא from this promite.

♦

asks: תוספות

- ואם תאמר והיכי מוכח מהאי קרא דזריזין מקדימין למצות ואין מקדימין טפי מצפרא that the zealous perform the מצות early, however they do not start before the morning -

והא בפרק גיד הנשה (חולין צא,א שם) יליף רבי אבהו מהאי קרא –

For אבהו in וישכם אברהם בבוקר of פסוק in וישכם אברהם - פרק גיד הנשה

דתלמיד חכם¹ לא יצא יחידי בלילה –

That a ה"ה should not venture outside by night if he is alone?! תוספות question is that it could be the reason ארן מקדימין שפי did not leave while it was dark (is not because אין מקדימין שפי but rather it) is because מצפרא המט, but rather it) is because a ה"ה should not go outside alone at night. However when one is not going outside alone (as by בדיקת המץ), the rule of זריזין מקדימין מקדימין hay apply even to the (preceding) night.

מוספות answers:

-יש לומר דהכא מוכח מקרא דעקידה

And one can say; that here we prove the rule of אין מקדימין טפי מצפרא from the of אין מקדימין שכם אברהם בבקר which is written by the עקידה, where the admonition of ת"ח לא is not applicable -

– דלא היה נמנע אברהם מלצאת יחידי בלילה דשלוחי מצוה אינן נזוקין For אברהם would not have held himself back from going out alone at night, since מזיקין are not harmed, so there is no need to fear the מזיקין -

ועוד דשני נעריו היו עמו –

And in addition, his two lads were with him; so he was not alone. According to either

-

 $^{^{1}}$ See מויקין in תוספות in מיקין that this admonition is specifically for a מיקין because the מיקין are jealous of him (and he may be harmed).

 $^{^{2}}$ בראשית (וירא) כב,ג.

of these two reasons the rule of ת"ה לא יצא יחידי בלילה does not apply. Therefore we must conclude that the reason why אברהם did not go during the night for the עקידה is because (even though זריזין ואין מקדימין למצות, nevertheless) ואין מקדימין טפי מצפרא.

תוספות will now explain how we derive the rule of לא יצא יחידי בלילה:

והתם מוכח מוישכם אברהם בבקר 5 דכתיב גבי סדום דלא היה מצוה - However there in איצא פרק עד שפר we prove the rule of הידי בלילה from the of ת"ח לא יצא יחידי בלילה that is written concerning the destruction of סדום, but where there was no מצוה for מצוה to perform (so the protection of שלוחי מצוה אינן נזוקין does not apply)

ויחידי היה שלא רצה שיראו במפלתן של סדום⁴:

And, in addition, he was alone he did not have his lads with him; because he did not want that his lads should observe the downfall of סדום. Therefore we must conclude that the reason מת"ח לא יצא יחידי בלילה because ח"ח לא יצא יחידי בלילה.

SUMMARY

We derive the rule of ח"ה לא יצא יחידי from the story of סדום. We derive the rule of עקידה from the story of the עקידה where there is no concern of לא יצא יחידי בלילה (for he was a שליח מצוה and traveled with שני נעריו).

THINKING IT OVER

- 1. How can we derive from וישכם אברהם (by סדום) that a ת"ח לא יצא יחידי בלילה; perhaps אברהם had no interest or no need to wake up during the night?!
- 2. When 'ה commanded אברהם מסחבר concerning the עקידה; was אברהם given a specified time when he should go? Why did not אברהם leave immediately after 'ה finished speaking to him? In light of the above, if there was no specified time for אברהם to go; then how can we derive the rule that מצוה, concerning a מצוה that has a specific time?

_

 $^{^{3}}$ נט,כז (וירא) ויט,כז.

 $^{^4}$ From תוספות in חולין צא,ב ד"ה מהכא it appears that אברהם arose to be מתפלל for סדום.

⁵ ל did not command מתפלל to be מתפלל הד"ה שנאמר in תוספות ה" states that 'יומא ל did not want אברהם to be מתפלל הד"ה שנאמר for סדום מתפלל.

 $^{^6}$ יומא הד"ה שנאמר in מפלת סדום similar to יומא who looked back at the destruction and became a נציב מלח.

 $^{^{7}}$ See (מהרש"א (הארוך). See also תוספות הרא"ש ותוס' ר"פ.